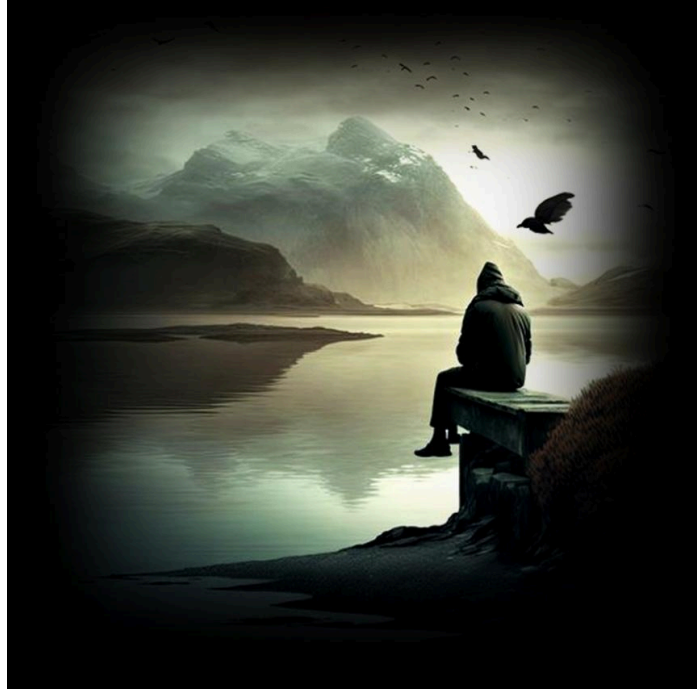

Eğer Bir Yerlerde Güneş Varsa

— redfer · 30 Ocak 2024

*

eğer bir yerlerde güneş varsa
denizin üzerinde yukarıda
sislerin üstünde dolaşıyorsa yine
her zamanki yerinde
usul usul batmak üzere

yalvarıp yakararak hayale dalmaya çalışıyorum
o erişilmez masal dağının eteğinde
geçirdiğim günlerin anısını çağırıyorum
aynı sözler dökülüyor dudaklarımdan
başım dönerken dağın yamacında
otların üzerinde
tomruk gibi yuvarlanıyorum oynadığım günlere

hey gidi günler hey
gökyüzü bir o yandan
bir bu yandan görünürdü

bulutlar dönerdi
gözlerimin önünden uçup giderdi
ağaçlara çarpar
her şey altüst olur
yukarıda güneş gülmekten boğulurdu

her şey ne kadar esrarlıydı
bütün dünya
yerde gökte ne varsa her şey
benim mutluluğumla
benimle birlikte dönüp giderdi
ter içinde kalarak
yanakları ateş gibi yanarak

çakıllar üzerinden seke seke
şırıl şırıl akardı dere
ormanın serinliğini
o gizemli loşluğunu getirirdi
kuşatırdı ta suya kadar

derenin kıyısında ki ağaç dalları sarkardı suya
gövdeleri sevinçle akan dereye karşı koymaya çalışırdı
pırıl pırıl akıp giderdi güneşin altında
dik kaya oyuklarına girerdi bazen
bazen ileride tekrar çıkar
sazların arasında kaybolurdu

hep bu dereye koşup gelirdi çocuklar
otları iki yana ayırıp başlarını uzatırlardı hemen
avuçla içmek için ellerini yıkayacak zamanları yoktu çünkü
tıpkı susuz kurtlar gibi dereye eğilir
yüzlerini okşayarak şırıldayan suya daldırır
öyle içerlerdi
dere boyuna sıralanırlardı
başları suya eğilmiş olarak

omuzlarımız birbirlerine değer
suya daldırılan ellerimiz birbirine karışırdı
eller iki değildi sanki

dudaklarımızla suyu süzerek içer
arada bir soluk almak için durur
sonra yine
birbirlerine takılarak kana kana içerdik
hiç bitmezdi su içme iştahımız

yüzlerimizin hareketli tuhaf gölgelerine bakıp gülüşür
o berrak sudan başlarımızı kaldırmak istemezdik
başını kaldırmadan
o badem gözlerle yandan kurnazca bakar
aynı kurnaz bakışlar birbirimize gülümserdik
sözde uzaklaştırmak için omuzla dokunur
ağza su doldurarak sonra
birbirimizin yüzüne püskürtürdük

herkes aynı şeyi yapardı
ağızına daha çok su alıp
çok basınçlı bir fıskiye gibi fışkırtırdı
gürültü patırtı itiş kakış arasında
bir kovalamaca başlardı
herkes birbirini kovalar
derenin içinde koşar ve sırlı sıklam ıslanırlardık
bütün bunların bir daha olamayacağını düşünmek çok zor
çok acı geliyor insana

bazen soluğumuz daha güçleşirdi
midemizde ki kramplar daha çok acı vermeye başlardı
acılar içinde kıvranarak sessizce ağlardık
bitkin bir halde düşlere dalıp
gerçekleri unutmaya çalışırdık
çevremizde hiçbir şey değişmezdi

sisin beyaz tülü açılmazdı mesela
üzerimize çökmüş kımıldamadan dururdu
herkes oturduğu yerde
şaşkın bitkin beklerdi günün batmasını
ne olacaklarını
onları neyin beklediğini bilmeden

tekrar susar
dereye koşuşurduk
dudağımızı ıslatırdık o suyla
üstümüze başımıza döke döke içerdik
ellerimiz titrer
su göğsümüze kollarımıza dökülürdü
istemeye istemeye boğulurcasına içerdik suyu
daha da artan bir susuzluk isteğiyle
bir hançer olup saplanırdı karnımıza

bastıran sisin içinde ilerlerdik
ıssızlığın ortasında
başı sonu ucu bucağı olmayan bir sisin içinde
sisi yara yara ilerlemeye başladık
hırıltılar çıkararak
sonra başını kaldırıp bağırdık
yanıyor
içim yanıyor

elveda sessizlik
elveda çırpındığımız soğuk sular
elveda çocukluğumu yutan yoğun sis
elveda o sessizlik içinde boğulan çocukluğumun son çılığı

yine sessizliğe büründü her şey
ağlamalar hıçkırıklar kahkahalar
hiçbir şey olmamış gibi
durgun
yıkılmış
bitmiş

gittikçe kararan yoğun sis altında
o derenin kenarında dönüp duran
yitik bir çocuk var
ürkütücü sessizlikte
daha çok
yalnız şimdi

redfer